

Sygn. akt: I C 521/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bożena Buraczewska
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Cieślukowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) SE

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) SE na rzecz powoda J. K. kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12.07.2017r. do dnia zapłaty.

II.

W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III.

Zasądza od powoda J. K. na rzecz pozwanego (...) SE kwotę 922,60 zł (dziewięćset dwadzieścia dwa złote 60/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 521/16

UZASADNIENIE

Powód J. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SE kwoty 5.100 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 19.07.2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.09.2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 19.07.2016 r. oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Ze stanowiska powoda, wynikało, że dniu 19.07.2016 r. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Wskutek zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci: złamania paliczka bliższego palca V ręki lewej, licznych otarć ciała szczególnie nadgarstka i ramienia lewego, ogólnych potłuczeń ciała oraz urazu psychicznego. Pomocy medycznej udzielono powodowi w SPZOZ w A., gdzie wykonano badanie fizykalne, badanie RTG lewej ręki oraz udzielono porady lekarskiej. Zalecono powodowi spoczynkowy tryb życia, zażywanie leków przeciwbólowych, kontynuowanie leczenia w (...). Następnego dnia powód zgłosił się do poradni specjalistycznej,

gdzie stwierdzono złamanie palca V lewej ręki, założono gips oraz wypisano zwolnienie lekarskie. Powód wywodził, iż utrzymujące się bóle palca V lewej ręki, uniemożliwiają mu wykonywanie swobodnych ruchów, co stanowi istotny dyskomfort i znacznie utrudnia wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego. W związku ze złym stanem fizycznym pogorszeniu uległa również kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się osobą nerwową, zmęczoną i osłabioną. Konieczność korzystania z pomocy osób trzecich w trakcie wykonywania podstawowych czynności życia codziennego tj. ubieranie się, przygotowywanie posiłków czy robienie zakupów wzbudza u powoda poczucie bezradności i bezsilności wobec zaistniałej sytuacji. Z uwagi na doznane urazy oraz lęk przed uczestnictwem w ruchu drogowym, jako kierowca taksówki nie może wykonywać swoich obowiązków zawodowych, w związku z czym pogorszeniu uległa jego sytuacja finansowa, co dodatkowo wpływa na wielkość poniesionej krzywdy. Wskazał, iż pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i decyzją z dnia 08.08.2016 r. przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 886,23 zł.

Pozwany (...) SE wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany podniósł, iż wypłacona powodowi kwota 886,23 zł tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednia i pozwala na złagodzenie odczuwalnych przez powoda cierpień zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Wskazał, iż nie ma podstaw do dopłaty zadośćuczynienia na rzecz powoda, zwłaszcza, że dopłata taka prowadziłaby do wzbogacenia powoda, a wówczas cele zadośćuczynienia nie zostałyby zrealizowane.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym jest, iż w dniu 19.07.2016 r. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem powoda, którego sprawcą był B. J., posiadający ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwany (...) SE. W dniu 08.08.2016 r. pozwany wypłacił powodowi kwotę 886,23 zł tytułem zadośćuczynienia (dowód: k. 22-32).

Z wyjaśnień powoda J. K. wynikało, iż kiedy w dniu 19.07.2016 r. jechał ul. (...), na skrzyżowaniu z ul. (...) inny samochód wymusił pierwszeństwo. Bezpośrednio po wypadku powód zgłosił się na Izbę Przyjęć SPZOZ w A., gdzie stwierdzono u niego złamanie palca. Następnego dnia powód powtórnie udał się do szpitala, gdzie założono mu gips. Po 5 tygodniach gips zdjęto i założono szynę na okres 4 tygodni. Następnie powód uczęszczał na rehabilitację przez okres 10 dni. Obecnie powód odczuwa ból i sztywnienie palca. Podkreślił, iż odczuwa lęk przed jazdą samochodem, zrezygnował z zawodu taksówkarza. Aktualnie powód przebywa na zwolnieniu lekarskim.

Proces podjętego przez powoda leczenia, znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji medycznej (k. 86).

Przesłuchany na powyższą okoliczność świadek H. K. (dowód: zeznania k. 71 akt) zeznała, iż złamanie palca powodowało u powoda ogromny ból. Powód zażywał leki i zastrzyki przeciwbólowe. Wskazała, iż po wypadku powód miał problemy ze snem, był drażliwy, wymagał pomocy przy wykonywaniu czynności życia codziennego.

Świadek S. K. zeznał, iż leczenie powoda zakończyło się. Powód był zdenerwowany, bał się jeździć samochodem, nie spał po nocach. Świadek woził powoda do szpitala oraz pomagał mu w wykonywaniu czynności życia codziennego (dowód: zeznania k. 71 akt).

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków, którzy są wprawdzie członkami rodziny powoda, to ich zeznania korespondują ze sobą i pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym.

Na okoliczność jakich urazów doznał powód na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 19.07.2016r., jak wpłynęły one na stan zdrowia powoda, jaki jest procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda będący następstwem obrażeń ciała doznanych w wyniku wypadku, jakie są rokowania na przyszłość w zakresie całkowitego wyleczenia powoda, a w szczególności wskazanie czy stan zdrowia powoda może ulec pogorszeniu w przyszłości, czy powód wskutek wypadku wymagał opieki osoby trzeciej, w jakim zakresie i ile godzin dziennie oraz czy nadal takiej opieki wymaga i ile godzin dziennie, czy w związku z doznanymi obrażeniami na skutek przedmiotowego zdarzenia istnieje konieczność powołania biegłego o innej specjalności, w szczególności z zakresu neurologii, jaki był stan zdrowia powoda w sferze ortopedycznej przed wypadkiem z dnia 19.07.2015r., a w szczególności czy występowały u powoda dolegliwości bólowe, choroby samoistne i zmiany zwyrodnieniowe, jak ów stan wpływał i wpływa na codzienne funkcjonowanie powoda, jego sprawność i rokowania na przyszłość, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii G. K..

Z protokołu oględzin lekarskich, sporządzonego przez biegłego sądowego z zakresu (...) wynika, iż u powoda rozpoznano stan po złamaniu paliczka bliższego palca V lewej dłoni z miernym ograniczeniem funkcji. Powód był leczony zachowawczo w opatrunku gipsowym i szynie Z. z powodu złamania paliczka bliższego palca V lewej dłoni. Skorzystał z zabiegów rehabilitacyjnych. Uzyskano zrost odłamów i zadawalający efekt kliniczny. Biegły wskazał, iż podczas wypadku komunikacyjnego w dniu 19.07.2016 r. powód doznał złamania paliczka bliższego palca V lewej dłoni. Wynik leczenia jest zadawalający. Klinicznym następstwem złamania jest ograniczenie zgięcia palca V w stawach (...) i PIP. Opisane dysfunkcje palca V w miernym stopniu ograniczają funkcje ręki w zakresie chwytu pensetowego i siłowego, wymagającego pełnego zamknięcia dłoni. Zatem, niektóre bardzo precyzyjne czynności wymagające pełnej ruchomości wszystkich palców lewej dłoni mogą być ograniczone. W żadnym wypadku, opisane dysfunkcje palca V lewej dłoni nie ograniczają możliwości wykonywania zawodu taksówkarza. Biegły podniósł, iż następstwem doznanego urazu jest trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1%. Rokowanie na przyszłość co do całkowitego wyleczenia jest wątpliwe, ponieważ ograniczenie zgięcia palca V w stawach (...) i PIP wynika ze zrostu odłamów w przemieszczeniu kątowym. Nie ma podstaw do twierdzenia, że stan zdrowia powoda może ulec pogorszeniu w przyszłości. Podczas przebywania w opatrunkach unieruchamiających palec V (okres 8 tygodni), powód wymagał pomocy osób trzecich w niektórych czynnościach z zakresu higieny osobistej, przygotowywania posiłków i ubierania się w wymiarze 3 godzin dziennie. Po tym okresie i aktualnie nie wymaga pomocy. Biegły nie znalazł uzasadnienia dla powołania dodatkowych biegłych do oceny stanu zdrowia powoda, w tym również neurologa. Nadto wskazał, iż w aktach sprawy nie znajdują się żadne dokumenty medyczne, które mogłyby świadczyć o przebytych wcześniej urazach lewej ręki lub innych schorzeniach samoistnych, mogących mieć wpływ na aktualny stan zdrowia powoda (dowód: opinia k. 155-158 akt).

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego G. K., która nie była również kwestionowana przez strony w sposób wyczerpujący wyjaśnia wątpliwości związane ze stanem zdrowia powoda, zaistniałym na skutek wypadku w dniu 19.07.2016 r., stąd też Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte. Powyższa opinia jest wyczerpująca, spójna i zupełna, sporządzona została przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę w tym zakresie i dlatego Sąd w całości ją podzielił.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Ustalenie krzywdy ma podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną kompensatę. W żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z dnia 5 października 2005 r., I PK 47/05, Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208). Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy za konieczne uważa się uwzględnienie: rodzaju naruszonego dobra, zakresu (natężenie i czas trwania) naruszenia, trwałości skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości, a także stopnia winy sprawcy i jego zachowania po dokonaniu naruszenia (por. wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r., II CK 131/03, LEX nr 327923; wyrok SN z dnia 19 sierpnia 1980 r., IV CR 283/80, OSN 1981, nr 5, poz. 81; wyrok SN z dnia 9 stycznia 1978 r., IV CR 510/77, OSN 1978, nr 11, poz. 210) - Komentarz do art. 445 k.c. pod red. A. O..

Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien zatem brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stopnia winy sprawcy itp.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia – który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1 %, Sąd uznał za wygórowane. Mając na uwadze fakt, iż powód otrzymał już z tego tytułu kwotę 886,23 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd uznał, iż stopniu skrzywdzenia powoda odpowiadać będzie kwota 1.000 zł. Dlatego w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Zauważyć należy, iż jak wynika z opinii biegłego G. K. powód został w pełni wyleczony z doznanego urazu i nie ma podstaw do twierdzenia, że w przyszłości jego stan zdrowia może ulec pogorszeniu w związku z doznany urazem. W tej sytuacji powództwo w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku jakiemu uległ powód podlegało oddaleniu.

Należną powodowi kwotę Sąd zasądził z ustawowymi odsetkami od dnia 12.07.2017r. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 30.10.2003r. w sprawie IV CK 130/02 w razie ustalenia wysokości zadośćuczynienia według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, uzasadnione jest przyznanie odsetek dopiero od chwili wyrokowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 i 108 kpc, przyjmując, iż powód wygrał sprawę w 20 %, a przegrał w 80 %. Zgodnie z zasadą obciążenia kosztami według wyniku sprawy, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 922,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.